

evenwel spoedig glanzend zwart worden. Ze worden net als andere bladluizeneieren omgeven door een kleverige substantie, die ze aan de plantendeelen vastlijmt en aan de lucht in korten tijd hard wordt, zoodat de eieren zeer stevig bevestigd worden.

Nu was een deel der eieren, zeker 25 (totaal waren er een 30) nog helder oranje, de rest al zwart.

Het ligt voor de hand, om te veronderstellen, dat de mieren de luizeneieren vrijwel bij het verlaten van het lichaam hebben opgevangen en meegenomen, wegens de moeilijkheid ze na het vastkleven los te krijgen.

De steen werd zorgvuldig op de oude plaats teruggelegd, zonder succes, want toen ik een week later mijn waarneming herhalen wilde, waren de eieren verdwenen en de mieren pas na eenig graven terug te vinden.

Zeer gaarne wil ik mij belasten met de determinatie van Bladluizen. Men kan ze verzenden in een goed sluitend lucifersdoosje, liefst onder bijvoeging van de wetenschappelijke naam of een deel der voedsel-plant, levend of dood. Vooral uit Noord-Holland, de Noordzee-eilanden en Limburg is weinig of niets bekend.

Wageningen, 7-1-1930.

D. HILLE RIS LAMBERS.

Koeien, die brandnetels eten. — In den afgelopen zomer zag ik tot mijn groote vreugde in de buurt van Denekamp een koe, die heel gemoedereerd brandnetelplanten stond te eten. Dit ziende, moest ik onmiddellijk denken aan de ietwat simplistisch aangelegde teleogen, die beweren, dat doovenetels op brandnetels lijken, omdat koeien e. d. geen brandnetels eten; door de gelijkenis op de brandnetel zou dus de doovenetel voor veevraat gespaard blijven. Met het opstellen van nuttigheidstheorieën moeten we wel heel voorzichtig zijn.

Heeft iemand wel eens meer zoo'n koe gezien? Uit gegevens van anderen zou misschien op te maken zijn, of mijn koe het zoo doet als alle andere koeien. De mogelijkheid, dat de koe in kwestie abnormaal is, is toch niet geheel uit te sluiten. Zelfs als mijn koe abnormaal is, geloof ik toch, dat er kritiek geleverd kan worden op de simplistische teleologie, die de gelijkenis doovenetel—brandnetel „verklaren” wil.

Amsterdam.

M. J. ADRIANI.

De Spreeuwen. — Hedenmorgen las ik met groot genoegen uw artikeltje over de spreeuwen in den verzamelboom bij het Centraal St. te Amsterdam. En u stelde de vraag, hoever de vluchten dier spreeuwentropen zich uitstrekken. Welnu, verleden Zondag (2 Maart) wandelde ik met mijn zontje op den Rijksstraatweg bij de Hofgeest ($\pm \frac{1}{2}$ uur gaans ten Z. van het Noordzeekanaal. Het was omstreeks 4 uur; een groote vlucht spreeuwen vloog in groote bogen over de graslanden, en nam daarna koers naar het Z.O. richting Spaarndam.

Na lezing van uw stukje komt het me voor, dat het een deel is der spreeuwen, die 's nachts huizen bij het C. St. te A'dam, en dat ze overdag hun voedsel zoeken in den Noord-Spaarndammerpolder en in de weiden beoosten den straatweg V-Pont Haarlem.

Driehnis-Velzen.

D. DE VRIES.

It Fryske Gea. — De Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten krijgt al meer provinciale navolgers of steunpilaartjes. Eerst is „het Utrechtsch Landschap” opgericht, dat Over Holland kocht, daarna „het Geldersch Landschap”, dat het landgoed de Delle wist te verwerven en thans hebben de wakkere Friezen „het Friesche Landschap” opgericht, maar ze noemen dat „It Fryske Gea” en dat is niet zoo heel gemakkelijk uit te spreken, maar dat doet er niet toe. Onze vriend Dijkstra behoort tot de oprichters en wij hopen, dat als eerste inzet het mooie landschap van Bakkeveen behouden moge worden. Bij de onderhandelingen over de Boornbergumer Petten eenige jaren geleden hebben we levendig beseft, welke groote gevaren het Friesche Landschap bedreigen. Ook weten wij in Holland nog lang niet goed genoeg hoe belangrijk Friesland is *buiten de meren*. Er is voor It Fryske Gea dus werk in overvloed. Wij twifelen er niet aan, of de Friezen zullen zich goed weren.

T.